

Ακούσατε ή διαβάσατε ποτέ για εξεγέρσεις λαών που ήθελαν να επιβάλουν τη δικτατορία στην πατρίδα τους; Δεν πιστεύω, αν και κάποιος ίσως αναφερθούν στην Οκτωβριανή Επανάσταση και τη “δικτατορία τού προτελαριάτου”. Αλλά τότε οι Ρώσοι δεν γνώριζαν πώς θα λειτουργούσε ο σοσιαλισμός στη χώρα τους, απλά ήθελαν να διώξουν τους τσάρους καταπιεστές και εκμεταλλευτές τους. Ομως, από τότε που αρχαίοι μας πρόγονοι επέλεξαν τη δημοκρατία τής Αθήνας σαν ιδεώδες πολιτικό σύστημα και το υιοθέτησαν όλοι οι λαοί, έχουν χυθεί ποταμοί αίματος από λαούς που διεκδίκησαν το δικαίωμα να ζουν ελεύθεροι μέσα σε μια δημοκρατία.

Αυτό συμβαίνει στη Λιβύη και πρέπει να ευχόμεθα να τελειώσει σύντομα η αιματοχυσία, που την προκάλεσε επειδή θέλει να παραμείνει στην εξουσία ένας στυγνός δικτάτορας ύστερα από τέσσερεις και πλέον δεκαετίες. Μερικοί αναγνώστες τής στήλης με κατηγόρησαν ότι ενώ “υποστήριζα” τον δικτάτορα Σαντάμ Χουσεΐν και καταδίκασα την εισβολή τής πρόθυμης συμμαχίας, είμαι εχθρός τού Καντά-

Επειδή οι πολιτικοί δεν πιστεύουν ποτέ αυτά που λένε, εκπλήσσονται όταν τα πιστεύουν οι άλλοι.

Επιμέλεια ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΑΤΣΙΒΑΣΙΛΗ

Κόσμια και..

μη

ΕΝΩ Η ΛΙΒΥΗ ΖΕΙ ΤΟΝ ΓΟΛΓΟΘΑ ΤΗΣ

Δημοκρατία και δικτατορία

φι και υποστηρίζω την εισβολή τής συμμαχίας στην Λιβύη.

Αυτό δείχνει, κατά τη γνώμη μου, ότι κάποιος δεν μπορούν να καταλάβουν μερικά πολύ απλά πράγματα: Οτι άλλο Ιράκ και άλλο Λιβύη. Εγώ ποτέ δεν υποστήριξα τον Σαντάμ Χουσεΐν που ήταν ένας εγκληματίας, όπως όλοι οι δικτάτορες και οι γιοί του σαδιστές φονιάδες. Ομως, πραγματικά ήμουν εναντίον τής εισβολής με αρχιστράτηγο τον βλαξ Τζορτζ Μπους υιό, επειδή δεν υπήρχε εντολή τού ΟΗΕ, όπως στον πρώτο πόλεμο τού Κόλπου και τώρα με τη Λιβύη. Ο Μπους εισέβαλε με τους

“προθύμους” του συμμάχους με ψευδή προσχήματα για δήθεν όπλα μαζικής καταστροφής, ενώ ήταν άλλες οι πραγματικές αιτίες, ασφαλώς τα πετρέλαια, μα προπαντός η προστασία τού Ισραήλ.

Ο Σαντάμ Χουσεΐν, από καλός φίλος των Αμερικανών έγινε άσπονδος εχθρός τους όταν άρχισε να πληρώνει \$25.000 στις οικογένειες πατριωτών Παλαιστινίων που θυσιάζονταν σε βομβιστικές επιθέσεις εναντίον τού εχθρού και αυτό ήταν ισχυρό κίνητρο για την επιστράτευση εθελοντών βομβιστών που ανησύχησε την κυβέρνηση τού

Ισραήλ. Αλλωστε, δεν υπήρχε λαϊκή εξέγερση εναντίον τού Σαντάμ Χουσεΐν για να σπεύσουν οι ξένοι να προστατεύσουν τους δημοκρατικούς επαναστάτες.

Τίποτε από όλα αυτά δεν ισχύει για τον Καντάφι, ο οποίος εξαγόρασε τη φιλία τής Δύσης, αποτάσσοντας τον σατανά τής τρομοκρατίας και με επενδύσεις ή δωροδοκίες δισεκατομμυρίων δολαρίων. Ο Καντάφι δεν απειλούσε κανέναν και προσπαθούσε να διατηρηθεί εξουσία γλείφοντας εκεί που έφτυνε μέχρι πριν μερικά χρόνια.

Ο Καντάφι πρέπει να φύγει επειδή αντιμετωπίζει λαϊκή εξέγερση εναντίον του και απειλεί να καταδιώξει χωρίς έλεος τους επαναστάτες, όπως έκανε μέχρι που τον σταμάτησε το ΝΑΤΟ. Αυτά που λέγονται ότι δήθεν οι Αμερικανοί και Ευρωπαίοι μπήκαν στη Λιβύη (που δεν μπήκαν) για τα πετρέλαιά της δεν ευσταθούν, γιατί αν ο Καντάφι υποχωρούσε και εγκατέλειπε την εξουσία, οι σύμμαχοι με ποιά δικαιολογία θα “έμπαιναν” στη Λιβύη; Αλλά και μήπως τώρα ποιοί ελέγχουν τα πετρέλαια τής χώρας; Εγώ ή εσείς; Ας μην είμαστε αφελείς.

* ΣΑΕ και παιδεία

Τις προτάσεις για την Ελληνόγλωσση Εκπαίδευση στη Διασπορά, όπως διατυπώθηκαν από τις Περιφέρειες του Συμβουλίου Απόδημου Ελληνισμού (ΣΑΕ) των Η.Π.Α., της Άπω Ανατολής και Ωκεανίας και της Κεντρικής και Νοτίου Αμερικής, απέστειλε στην Αναπληρωτή Υπουργό Παιδείας, Δια βίου Εκπαίδευσης και Θρησκευμάτων, Φώφη Γεννηματά, ο Πρόεδρος της οργάνωσης, Στέφανος Ταμβάκης. Οι προτάσεις κατατέθηκαν στο πλαίσιο του ανοιχτού διαλόγου του Υπουργείου Παιδείας, ενόψει την ψήφιση του σχετικού νέου Νόμου. Στην επιστολή του προς την Αναπληρωτή Υπουργό Παιδείας, ο κ. Ταμβάκης ευχαριστεί την κα Γεννηματά για τις πρωτοβουλίες που ανέλαβε και την ουσιαστική και αποτελεσματική συνεργασία, που ανέπτυξε με το ΣΑΕ και τις Ομογενειακές Οργανώσεις, από την πρώτη ημέρα ανάληψης των καθηκόντων της.

Όστε το ΣΑΕ ύστερα από 15 τόσα χρόνια θα σταματήσει την οργάνωση αθλοπαιδιών και θ' ασχοληθεί με την Ελληνόγλωσση Εκπαίδευση στη Διασπορά; Σε κάτι τέτοια και στις κολακείες των αρμοδίων υπουργών, το ΣΑΕ είναι ασυναγώνιστο: Πολύ λάδι και τηγανίτες τίποτε.

Αφού η κυβέρνηση αποσύρει τους απεσπασμένους εκπαιδευτικούς επειδή δεν μπορεί να τους πληρώσει, πού θα βρεθούν τα χρήματα για την Ελληνική Γλώσσα και η Παιδεία των Ομογενών; Κάποιοι μάζ δουλεύουν ψιλό γαζί.

* Αλληλογραφία

Ελένη Ρέτσι: Ευχαριστώ για τις φωτογραφίες από όμορφους πίνακες και συγχαρητήρια στις δημιουργούς τους.

* Είπε:

«Η δωροδοκία των χαμηλόβαθμων υπαλλ. λέγεται γρηγορόσημο

Η δωροδοκία των υψηλόβαθμων υπαλλήλων λάδωμα
Η δωροδοκία των Διευθυντών/Διοικητών μίζα
Η δωροδοκία βουλευτών και Υπουργών χορηγία».

* Καλό!

- Τί κάνουν δύο αναρχικοί σε μία λάμπα;
- Αντίσταση!
- Πότε πάνε οι αναρχικοί στην εκκλησία;
- Την Μ. Παρασκευή. Γιατί μετά έχει πορεία!

Τί έγινε στο Ροκντέιλ;

Χαμός προχθές το βράδι στην εκπομπή “Η επικαιρότητα παντού και πάντα” στο 2ΜΜ, όταν άναψε σαν χριστουγεννιάτικο δέντρο το τηλεφωνικό κέντρο από οργισμένους συμπαροίκους ψηφοφόρους στην βουλευτική έδρα Ροκντέιλ, όπου Εργατικός υποψήφιος ήταν ο Στιβ Κάμπερ που ηττήθηκε. Μόνο ένας ακροατής υποστήριξε τον εκλεγέντα Λίμπεραλ υποψήφιο με τη δικαιολογία πως “σαν δήμαρχος και δημοτικός σύμβουλος είχε βοηθήσει πολλούς Έλληνες”.

Μια κυρία τον διέψευσε, αλλά το πρόβλημα με το Ροκντέιλ δεν είναι αν ψήφισαν Έλληνες Λίμπεραλ τον υποψήφιο τού κόμματός τους. Σε δημοκρατία ζούμε, γούστο και καπέλο τους να ψηφίσουν όποιον θέλουν. Οι Έλληνες ψηφοφόροι είναι οργισμένοι για τις ανίερές συμμαχίες που έγιναν για να χάσει τις εκλογές ο Στιβ Κάμπερ σε μια περιφέρεια όπου παρά την αριθμητική δύναμή τους παίζουν το ρόλο του κομπάρσου.

Σαν αρχισυντάκτης τής εκπομπής “Η επικαιρότητα παντού και πάντα” προσπαθώ ν' ακούγονται όλες οι φωνές, άσχετα με τα δικά μου πιστεύω, γι' αυτό είχα ζητήσει από Έλληνα στενό συνεργάτη τού Λίμπεραλ υποψηφίου στο Ροκντέιλ να φέρει στην εκπομπή μας για συνέντευξη την Ελληνίδα Λίμπεραλ υποψήφια στην βουλευτική έδρα Χέφρον, Πατρίς Παντελέου, επειδή δεν μπορούσαμε να επικοινωνήσουμε μαζί της με το τηλέφωνο, αλλά και τον Λίμπεραλ υποψήφιο στο Ροκντέιλ. Ομως, αν τους ακούσατε εσείς τους είδαμε κι' εμείς.

Γιατί ο Λίμπεραλ υποψήφιος στο Ροκντέιλ δεν ήθελε να δώσει συνέντευξη σε ένα ΕΛΛΗΝΙΚΟ ραδιοφωνικό πρόγραμμα, όπως έκανε άφογα ο φιλέλληνας Λίμπεραλ, Dave Clark, με πρωτοβουλία τού κ. Γιάννη Καλλιμάνη, αλλά και ο Λίμπεραλ υποψήφιος στην βουλευτική έδρα Coogee, Bruce Notley-Smith, που την κέρδισε κιόλας;

Δεν θα προσφέρουμε βραβείο σε όποιον μαντέψει γιατί ο Λίμπεραλ υποψήφιος στο Ροκντέιλ δεν ήθελε να δώσει συνέντευξη στον ελληνικό ραδιοσταθμό. Γι' αυτό είναι οργισμένοι οι συμπάροικοι και όχι από ρατσισμό επειδή έχασε ο συμπατριώτης τους. Γιατί, άλλωστε, οι Έλληνες ψηφοφόροι δεν οργίστηκαν και για τις δικαιολογημένες ήττες άλλων Ελλήνων υποψηφίων από την εκλογική Λίμπεραλ λαίλαπα; Εμείς γράψαμε ότι δεν μάς λύπησε η ήττα τού Εργατικού Κόμματος που είχαμε προβλέψει χρόνια πριν από τις πρόσφατες δημοσκοπήσεις επειδή διαφωνούσαμε με πολιτικές και συμπεριφορές, αλλά πιστεύαμε ότι θα εκλεγεί ο Στιβ Κάμπερ, επειδή παρακολούθησαμε την άοκνη προεκλογική εκστρατεία του. Γεγονός είναι ότι ο κ. Κάμπερ εργάστηκε σκληρά, ήθελε σε επαφή με όλες τις εθνότητες τής περιοχής και ασφαλώς οι χιλιάδες ψήφοι που έλαβε δεν ήταν όλες Ελληνικές γιατί ο άνθρωπος είναι δημοφιλέστατος, έχει προσωπικότητα και ηγετική παρουσία. Ο Στιβ Κάμπερ δεν έχει ανάγκη την πολιτική, η πολιτική τον έχει ανάγκη, το Εργατικό Κόμμα και ο Ελληνισμός, γι' αυτό άφησε πικρή γεύση ο τρόπος που ηττήθηκε.

Βλέπουμε σήμερα τις αντιδράσεις για τον φερόμενο σαν νέο ηγέτη τού Εργατικού Κόμματος, Τζον Ρόμπερτσον, που τονίζουν την απουσία ηγεσίας στην αποδεκατισμένη κοινοβουλευτική ομάδα των Εργατικών και συνειδητοποιούμε πόσο σημαντική ήταν η απώλεια τού συμπατριώτη μας.

Γι' αυτό, το Εργατικό Κόμμα θα πρέπει να εξετάσει τί συνέβη στο Ροκντέιλ και αν για την ήττα του σ' αυτή την έδρα ευθύνονται κάποια στελέχη του, που θα πρέπει να λογοδοτήσουν.

Ακόμη ένα:

Πάνε τρεις τύποι σε ένα μπαρ ήδη μεθυσμένοι. Οι δύο περπατάνε, αλλά με τα χίλια ζόρια φτάνουν στον πάγκο.

Ο τρίτος περπατάει για μια στιγμή, αλλά γλιστράει και σκάει στο πάτωμα.

Οι δυο άλλοι τον αφήνουν στο πάτωμα. Φτάνουν οι δύο στον πάγκο και λένε στον μπάρμαν:

- Ρε φιλαράκι, βάλε μας δύο ποτήρια ούισκι.
- Και αυτός εδώ; ρωτά ο μπάρμαν δείχνοντας τον τύπο στο πάτωμα.
- Αυτού μην του βάλεις, οδηγεί.